

2024. december 20., péntek – Lk 1,26-38

Íme a szűz méhében fogan, és fiút szül

Isten elküldte Gábor angyalt a galileai szűzhez, hogy tudassa vele, a Magasságbéli Fiát fogja a szíve alatt hordani, majd megszülni. Csodás, misztikus jelenet, számtalanszor elképzelve, megjelenítve festményeken, filmekben, mindenféle művészeti formában. De vajon érezzük-e ennek a történetnek a felelevenítésekor, hogy itt micsoda óriási felelősségvállalásra került sor! Ilyenkor persze jön a szokásos magyarázat: Hát úgy azért más, ha egyenesen Gábrriel jelenik meg, és ő mondja! A frappáns válasz az lehetne, hogy a vállalás és a felelősség súlyának megfelelő támogató érkezett!

De az elvi kötélhúzástól eltekintve érdemes magunkba nézni egy pillanatra. A jézusi példamutatásnak és az evangéliumok részleteinek ismeretében vajon tudunk-e olyan kijelentést tenni, hogy „Legyen nekem a Te igéd szerint!”? Tudjuk-e elfogadni a sorsunkat, felvállalni az utunkat és felvenni a saját keresztünket? Mert ez a kijelentés ezt jelenti, ilyen egyszerűen. Amennyiben ezt nem vagyunk képesek megtenni, akkor miben áll a mi vállalásunk és hitünk? Ha hiszünk a Teremtő, Jóságos és Megbocsátó Istenben, aki a legjobbat akarja minden teremtményének, akkor hinnünk kell abban is, hogy az Ő akaratát követni a legjobb dolog számunkra.

A Megváltó születésének ünnepén gondoljunk Máriára, próbáljuk meg követni a példáját, fogadjuk el az Isten által kínált utat: Legyen nekünk a Te igéd szerint!

Ekler Attila, Érd

